

DET KONGELIGE
ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENT

Barne- og likestillingsdepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

323.30
7/4-08
200800972-29

Deres ref
200800283

Vår ref
200800972-/JDA-1

Dato
04.04.2008

Høring - Endringer i barneloven, forskutteringsloven mv - Oppfølging av St.meld. nr. 19 (2006-2007) - Evaluering av nytt regelverk for barnebidrag

Vi viser til brev fra Barne- og likestillingsdepartementet av 14. februar 2008.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet har innhentet synspunkter til høringen fra Arbeids- og velferdsdirektoratet. Dette følger vedlagt.

Det foreslås i pkt 2.2.3.2 og 2.7.4.1 at samværsforelderens kostnader til større bolig skal hensyn tas i bidragsberegningen. AID er enig i at dette er et rimelig hensyn å ta, og har merket oss at bidragspliktige gis et høyere samværsfradrag for samværsgruppe 3 og 4.

Vi antar at man vil finne en rekke varianter mht. hvordan samværsforelderens ordner seg med hensyn til bolig. I noen saker vil bidragspliktige faktisk innrette seg på samværet ved å anskaffe/opprettholde en større bolig enn vedkommende ellers ville ha gjort, mens samværet i andre tilfelle i realiteten spiller liten eller ingen rolle i så henseende. Dette gjør det også vanskelig å ta hensyn til boutgifter ved samvær på en måte som treffer alle like bra.

Når boutgiftene hos samværsforelderens i økt grad skal gå inn i samværsfradraget, innebærer dette at hovedomsorgsforelderens får et lavere bidrag, uten at samværet egentlig påvirker denne forelderens boutgifter. Vi vil reise spørsmål om det finnes alternative måter å håndtere problemet på, for eksempel ved at boutgifter hos begge foreldre legges inn i underholdskostnaden, eventuelt slik at bo kostnadene hos samværsforelderens legges inn med en del som tilsvarer såkalt "vanlig samvær". Dobbelte boutgifter vil rent faktisk inngå i normalkostnadene i saker med samvær av noe omfang. Vi har imidlertid ikke vurdert de nærmere utslagene av en slik ordning med hensyn til bidragsnivået.

I pkt 2.8.1 foreslår BLD å oppheve bestemmelsen om tilleggsbidrag der den bidragspliktige

har særlig høy inntekt. Vi er enig i at særbestemmelsen om tilleggsbidrag et brudd med kostnadsmodellen og prinsippet om at bidraget skal gjenspeile hva barn i ulike aldersgrupper koster. Vi ser imidlertid at oppheving av bestemmelsen om tilleggsbidrag også vil bety at barnet i mindre grad vil nyte godt av begge foreldrenes økonomi enn om foreldrene hadde bodd sammen. Det er klart at det vil stå den enkelte bidragspliktige fritt å dekke utgifter etc. utover det som følger av pålagt/avtalt bidrag, men i enkelte tilfelle vil bidragspliktiges vilje til å yte ekstra av sin gode økonomi til barna ikke være til stede.

I pkt 4.2.1 første setning bør det spesifiseres at private avtaler utgjør nå om lag 40 prosent av alle bidragssaker som innkreves gjennom Arbeids- og velferdsetatens innkrevingsentral. Andelen private avtaler hvor partene ordner betalingen selv imellom er ikke medregnet, og i en størrelsesorden som er departementet ukjent.

Ordlyden i ny barneloven § 67 er foreslått endret fra "særtilskot" til "særbidrag". Vi mener at når begrepet bidrag nå innføres i loven bør det vurderes å endre "fostringstilskot" til "barnebidrag". Konsekvensen bør være at "tilskotsfuten" også endres til "bidragsfogden" (dette samsvarer med begrepsbruken i lov 17. februar 1989 nr. 2 om bidragsforskott (forskotteringsloven)), "tilskotspliktige" endres til "bidragspliktige", "tilskotsevne" endres til "bidragsevne".

Vi oppfatter forslaget til § 75 andre ledd slik at hensikten er å ta hensyn til bidrag etter barnevernsloven ved den forholdsmessige fastsettelsen (reduksjonen) av bidrag når samlet bidrag overstiger bidragsevne/grense. Dette må vel da gjelde både ved vurderingen av om evne/grense er oversteget ved den etterfølgende forholdsmessige fastsettelsen. Ordlyden i forslaget til lovtekst er etter vår oppfatning ikke klar, og vi foreslår følgende formulering av innledningen til paragrafen (som nevnt ovenfor mener vi at "tilskot" bør vurderes erstattet av "bidrag"):

"Der tilskotspliktige med fleire barn ikkje har full tilskotsevne eller samla tilskotsplikt er høgare enn ei viss prosent av inntekta, kan avgjerdsorganet av eige tiltak foreta samla forholdsmessig fastsetjing av tilskota til barna. *Oppfostrings-tilskot fastsett etter lov 17. juli 1992 nr. 100 § 9-2 reknast i denne samanhengen som tilskot.* Dette gjeld

I forskrift 15. januar 2003 nr. 123 om fastsetjing og endring av fostringstilskot § 3 andre ledd i.f. må man også ta med endringen fra fylte 15 år: "Endringane i forbruksutgiftene skal setjast til 1. juli det året barnet fyller 6, 11 eller 15 år."

Med hilsen

Tone Westlie (e.f.)
avdelingsdirektør

Jasna Dautovic
førstekonsulent